

El dolor de l'absència

Un instant després de conèixer la notícia de la mort de Josep Carreras i Riera –per a mi fou i serà sempre més el senyor Carreras– vaig sentir la necessitat d'expressar, per escrit, el que jo sentia per una persona que havia representat tant per a mi i per a la meua feina al capdavant de l'Arxiu Municipal de Begur. Però, en aquells moments l'exercici d'escriure se'm feia difícil, ja que se m'apilonaven les idees i els records, i em resultava impossible de sistematitzar-los. Em va semblar més adient deixar passar uns dies, tot esperant que s'apaivagués la meua impotència, abatiment i desolació. Però, dos mesos després, les dificultats per transformar en paraules els records persisteixen. Ara bé, *Es Pedrís Llarg* ha de tornar a sortir, com sempre infal·lible amb la seva cita trimestral amb els lectors.

Amb la Tatò i l'arxiver.

El cert és que, a partir d'ara, el contingut d'*Es Pedrís Llarg* serà més pobre. El senyor Carreras l'enriquia amb la seva saviesa popular i amb una extraordinària destresa per transmetre els seus inesgotables coneixements. A banda d'aquestes virtuts, els seus textos contenien una gran modèstia i una impressionant bonhomia. No he conegut mai cap articulista tan prudent i preocupat per no molestar ningú. Si en el seu article esmentava alguna persona, ho comentava, abans de publicar-lo, amb l'interessat o amb la seva família, en cas de tractar-se d'algun difunt, tot cercant el vistiplau de la persona al·ludida o del seu entorn. En una època en què tot s'hi val, i en què les

presses, el poc rigor i a voltes les crítiques infundades estan a l'ordre del dia, em sorprenia aquesta metodologia tan "cavalleresca" del senyor Carreras.

De fet, la seva activitat com a col·laborador periodístic s'havia encetat l'any 1961 amb la publicació *Tú y yo*, editada a iniciativa de la parròquia i com a portaveu del Casino Cultural. L'impulsor, el rector Josep M. Mir, va aconseguir la col·laboració d'un grup de persones amb vocació per a les lletres i per al poble encomiable. Josep Carreras era un d'aquests col·laboradors important, amb una secció fixa que portava el nom del que hauria de ser, al cap dels anys, la seva revista per excel·lència: *Es Pedrís Llarg*. En tot cas, *Tú y yo* va tenir una vida efímera, i al 1963 es deixava de publicar.

Quan l'Ajuntament de Begur decidí, l'any 1987, editar una revista d'informació municipal i de cultura –l'actual *Es Pedrís Llarg*–, el senyor Carreras hi col·laborà des del primer moment. En el primer número hi publicà l'article "La Plaça de Begur", amb la signatura que va mantenir invariablement, J.C. Riera, amb la qual prioritzava el cognom matern. Des d'aquell primer número al darrer –el 62, del mes de desembre passat,

amb el títol "La gespa del camp de futbol. Una mica d'història" (quina sort que encara va ser a temps de veure'l imprès)– hi publicà més d'una seixantena d'escrits, sortosament molts d'ells recollits en el llibre *Es Pedrís Llarg de Begur*, publicat per Edicions del Baix Empordà, en el marc de l'homenatge que el municipi de Begur li va retre l'any 1995.

Amb motiu d'aquell homenatge vaig tenir l'oportunitat d'escriure un article sobre el senyor Carreras, del qual ara em permeto recuperar un petit fragment que intentava definir-lo: "És així com ens trobem davant d'un personatge on conflueixen dos importants vessants, que en definitiva constitueixen

una sola unitat: l'escriptor i el fotògraf. En Josep és, sens dubte, el notari i el testimoni del poble de Begur de les darreres cinc dècades. I són molt escassos els pobles que poden vanagloriar-se d'haver tingut un notari que ha deixat escrita, i sobretot fotografiada, la història quotidiana del seu poble".

L'estiu de l'any 1993 plantejàvem, d'acord amb el mateix senyor Carreras, la necessitat de personalitzar la seva secció de la revista. En el número d'*Es Pedrís* del mes de setembre d'aquell any 1993 sortia per primera vegada l'article del senyor Carreras sota l'epígraf, que ja mai més abandonaria, de "Sotjant des des Castell". En aquell mateix número vam intentar explicar el perquè d'aquell canvi i d'aquell nom, alhora que aprofitàvem per agrair la fidelitat del seu autor: "Sempre hem comptat amb la col·laboració inestimable de Josep Carreras, que sota la signatura de J. C. Riera ens ha delectat amb treballs costumistes, comentaris del passat i reflexions de ciutadania en veu alta. Molts dels nostres lectors esperen àvids la sortida d'*Es Pedrís* per llegir l'article del senyor Carreras. Per tot plegat, hem pensat que era necessari encetar una secció de la revista amb un epígraf propi que emmarqués de manera personal i intransferible la col·laboració del senyor Carreras. La nova secció és –i es dirà– 'Sotjant des des Castell'. Suggeriu nom proposat a instància nostra pel mateix senyor Carreras. Sens dubte, es tracta d'un nom molt escaient per a aquesta secció, atès que segons el diccionari Fabra la definició de *sotjar* és la següent: 'Observar (algú o alguna cosa) estant amatent al que pugui esde-

La darrera excursió a Ses Falugues, amb la regidora de Cultura, Gemma Amiel, Lluís Costa i la gossa.